

despletesk incredere ka pe'un pulover vechi
sa-mi fak in lok manushi, 2 perechi
piktezh tristete,
cotidianu meu e pinza intinsa pe shasiu
elanu mi se prabuseste intre mort si viu
si nu mai stiu,
am obosit sa dau explicatii false,
da' am invatat sa reintork gandurile arse.
skuip prea des singe, parka m-am obisnuit deja
imi skriu mie singur mesaje,
de parka le-ar citi cineva.
ma pish pe turme,fac urme,
skot dume, cac lume, dau glume.
kuvintele-n momente nepotrivite raman surde
satul de vise in sudori reci si miinile ude,
deasta nu vreau sa mor strigand cand nimeni nu m'aude. 23.03.14